

כשרק באתי לברלין לקחו אותי לכינוס הציונים
באולם בני ברית. היו כחמש מאות צירים. הכינוס נסתיים
בהרצאתי על המצב הפוליטי ותפקידי הציונות בשעה זו. דברתי
יודית.

6.5.35

בשבעתבוקר הפלגתי באווירון ללונדון. מלבד חצי
השעה שחנינו באמסטרדם ארכה הנסיעה שלוש שעות ושלשה רבעים -
מהלך 990 ק"מ. (מברלין לאמסטרדם 585, מאמסטרדם ללונדון 405).
עפנו במהירות של 250 קילומטר לשעה, בגובה של 1200 מטר
(על פני הים - בגובה של 1400).

באחת עשרה ורבע ירדנו בקרודן.

רחובות לונדון הומים - והנהג חשש שלא יוכל
להעביר אותי מוויקטוריה למחוז חפצי. במלון אי אפשר היה
להשיג חדר, ונשאיתי אצל לוקר.

את התהלוכה הגדולה לא ראיתי וגם לא ענינה אותי
כל כך. אולם הקשבתי ברדיו לפרשת החגיגה. גם בסידור תולדות
25 השנים היו מומנטים חשובים, ביחוד פרק מלחמתו של לוי
ג'ורג' עם הלורדים בשנת 1911. אולם הפרשה החשובה היתה -
השתתפות הדומיניונים והודו. כשהכריז הממונה על הרדיו

London is calling the Continent of Asia

ומאסיה (הודו) בא נאום סגן המלך, אחר כך נקרא ל"עליה"

הקונטיננט של אמריקא - ובאה חשובה מקנדה, אחר כך הקונטיננט של אמריקא - ובאה חשובה מהיוניון של אמריקא הדרומית, ואח"כ הקונטיננט של אבסטרליה, ניו-פונדלנד ולאחרונה ברמודה - כמושבה העתיקה ביותר שיש לה שלטון עצמי (מלבד הודו הזכירו מאסיה את מלטה, קפריסין וא"י), אחר כך דיבר ראש הממשלה בבריטניה הגדולה, ולבסוף, בשעה שמונה בדיוק - המלך - ובכל קצווי קצווי חבל ישבו רבבות ואולי מליונים אנשים שהקשיבו לשיחה כדור-ארצית זו.

חשתי מהי אימפריה זו שלא היתה דוגמתה בחולדות האדם, ומהו אמצעי החיבור הזה שקוראים לו רדיו המקשר תושבי כל הקונטיננטים בהרף-עין אחד, ובשמיעת אוזן מאוחדת.

6.5.35

בערב ישיבת ההנחלה בביחו של סוקולוב - על המועצה המחוקקת. סוקולוב הציע לפנות למומחים משפטיים אם לפי המנדט רשאים הממשלה להקים מועצה. ברודצקי עורר שאלת נסיעתי לאמריקא. לדעתי עלי להיות בארץ בשעת המו"מ. לעצם הענין - הוא חושש לשלילה. דעתי היתה שעלינו לא רק לענות במו"מ בשלילה - אלא להמנע מהשתתפות. באמצעים משפטיים אין להלחם, כי הסכמנו פעם לספר הלבן ולמועצה. נתעוררה שאלת הפריטי, אם כי אין סיכוי לכך. סוקולוב מפקפק אם לקבל פריטי, כי אין התנועה מוכנה לכך.